

Střední škola prof.
Zdeňka Matějčka

Matěj

Duben 2026

Úvodník

Milí čtenáři Matěje,

jaro je konečně tady! Období, kdy se příroda probouzí k životu, dny se prodlužují a slunce začíná mít znovu sílu nejen hřát, ale i zlepšovat náladu. Po dlouhé zimě přichází čas nových začátků, energie a inspirace.

Toto číslo jsme tvořili s myšlenkou na tyto chvíle. Na chvíle klidu, inspirace i radosti, které si můžete vzít s sebou, a to kamkoliv.

Na co se tedy můžete těšit? Zajímá vás, jak probíhala soutěž Matějův Burger? Jak probíhá kurz první pomoci? Nebo jak jaro vidí alergik? Určitě nevynechejte ani poezii našich studentů, historické zajímavosti či cestopisné tipy na výlety.

Přejeme vám, aby pro vás jaro bylo obdobím lehkosti, nových příležitostí a malých i větších radostí.

Příjemné čtení a krásné jarní dny!

Tereza Fišerová SČ3

šéfredaktorka

Obsah

Úvodník	2
Obsah	3
S. Tomašítková, B. Náhlíková, M. Tomášová a M. Tylečková - Byli jste tam? My ano!	4
Jakub Matějek a Adam Pechník - Rozhovory Matějův burger	5
Tereza Fišerová - Buongiorno! aneb stáž v Itálii	14
Terezie Golová - Recitační smršť! Naši žáci zastínili konkurenci	16
Julie Kukulková - Flairový kurz	18
Ondřej Nevima - Rozhovor s Mgr. Michalem Kulihou	19
Matěj Ludwig - Recenze na divadelní představení Kytice	21
Ondřej Nevima - Jak šel čas se SČ4	23
Martin Brančík - Kurz první pomoci	25
Adam Persich - Jaro v baňi	28
Klára Wasserbauerová - Naděje vyhasla	29
Tereza Kuželková - Rýmovaná póza	30
Tereza Fišerová - Jeden okamžik	31
Tereza Kuželová - Jaro z pohledu alergika	33
Adam Pechník - Experimentální léčba rakoviny slinivky	34
Jakub Matějek a Tomas Burkert - Hollow Knight Silksong	36
Vanda Czerniková - Strípky a zajímavosti o císařovně Sisi	38
Ondřej Nevima - Cestopis - Litomyšl	39

Byli jste tam? My ano!

**Sabina Tomašíková, Bára Náhlíková,
Michaela Tomášová a Marcela Tylečková**

Školní restaurace SŠZM

V naší škole dne 26.2. 2026 od 8:00 do pozdního odpoledne proběhl 1.ročník úplně nové soutěže Matějův Burger 2026. Do soutěže se přihlásilo 10 středních škol z různých měst Moravskoslezského kraje, jedno družstvo přijelo dokonce až z Bruntálu. Soutěžily spolu vždy dva týmy. Ten náš celou soutěž zahájil. Soutěžící měli hodinu na přípravu hamburgerů, které potom podávali na ochutnávku porotě. Každý tým měl za úkol připravit originální hamburger podle vlastního receptu. Hodnotila se chuť, vzhled, originalita a prezentace. Do hodnocení hamburgerů se kromě poroty mohli zapojit také diváci, kteří měli hlasovat pro vizuálně nejlépe vypadající hamburger.

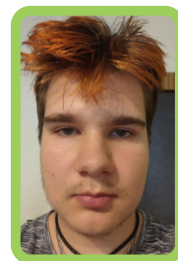
Proč jsme se tam byly? Protože jsme se nechtěly učit český jazyk, místo toho jsme přemluvily paní učitelku Marcelu Tylečkovou, aby nás tam vzala. Musely jsme ale učinit zadost češtině a zjistit, odkud pochází slovo hamburger. Zachránila nás Internetová jazyková příručka, která nám prozradila, že slovo je odvozeno od Hamburku. Představte si to! Přistěhovalci z Německa v USA začali smažit hovězí placky a vkládat je do housky tak, jak to byli zvyklí dělat doma v Hamburku, a tak už od konce 19. století exportuje Amerika do celého světa to, co tam přivezli Evropané. Inu globalizace jak se patří.

Soutěž nakonec opravdu stála za to, vůně nám mohly utrhnout nos, oči nevěděly, kam se podívat. I když jsme nedočkaly závěru, soutěž jsme opustily v době zápolení posledních dvou družstev, odnášely jsme si barevné a voňavé dojmy až domů.

Rozhovory Matějův burger

Jakub Matějek a Adam Pechník, IT3

Předem se omlouváme za možnou neúplnost rozhovorů kvůli délce a poruše záznamu.

Paní ředitelka (Mgr. Ivana Jírů)

Jak vás napadla soutěž Matěj Burger? *Tak soutěž mě napadla v den, kdy jsme slavili 60. výročí školy a burgerový stánek byl dětmi vůbec nejvíce oblehán a nejvíc oblíbený. Tak jsem říkala, že klidně nakoupíme další vybavení a že bychom mohli něco uspořádat, protože taková soutěž ještě neexistuje. Udělat soutěž, kdo udělá nejlepší burger.*

Jak vás napadlo zapojit i ostatní střední školy? Napadlo to kraj, nebo přímo vás? *Ne, já jsem chtěla vždycky, abychom byli pořadateli nějaké soutěže. Je to první soutěž, kterou pořádá naše škola. Naši žáci jezdí na různé školy gastronomické a různé soutěže. Tady se do toho moc učitelům nechtělo, ale já jsem na tom trvala, takže nakonec se toho ujala paní učitelka Křížová, která prostě pozvala všechny školy, které jsou v našem kraji a které známe jako gastronomické školy, které se účastní různých soutěží, na které běžně naši žáci jezdí*

Máte v plánu i víc škol v dalších ročnících? *Vždycky se zvou všechny školy, které mají obor, ve kterém se soutěží, letos to byl kuchař. Pozvali jsme více škol, ale některé třeba mají jiné vytížení, ale 10 škol je velmi mnoho. Protože teď nedávno se třeba konala tradiční cukrářská soutěž ve Frýdku, kde bylo 6 škol. Tady se přihlásilo 12, nakonec pro nemoc přijelo škol 10 a vzhledem k tomu, že ten obor se učí zhruba na 15 školách v celém kraji, tak je to velmi mnoho.*

Jak se těšíte na burger a kdo si myslíte, že vyhraje? *Podívejte se na burger se netěším vůbec, protože už čtyři dny musím ochutnávat ten burger, který připravují naši žáci. Ale je výborný, takže má jednu tajnou ingredienci, kterou teď neprozradím a určitě se těším na to, že všichni budou velmi úspěšní. No a samozřejmě budu fandit našemu týmu.*

Budou v dalších ročnících třeba jiná témata, když je tento rok téma volné? *Bude určitě jiné téma burgeru. Dejte tomu, že letos jsme dali volné téma, protože je to poprvé. Podruhé už můžeme třeba říct, že to bude kuřecí burger nebo to bude veganský burger, což je ale hrozné, že kluci, bez masa. Nebo i nějaký jiný, ale to už nechám na učitelích. Chceme samozřejmě z této soutěže udělat tradici.*

Moderátorka soutěže (Mgr. Marie Kratochvílová)

Jak jste se dostala k moderaci, případně kdo vám zadal úkol moderovat tuhle soutěž? *Byla to úplně náhoda. Byla to náhoda, protože kolegyně, která byla vybrána, toto nechtěla dělat, odmítla a já jsem se tak trošku jako by přihlásila. Takže proto to moderuji já.*

Tak to jsme rádi, že jste to vzala. Já jsem taky ráda, protože mohu být u toho zrodu kreativity, chutí, a dívat se, jak mladí lidé pracují, jak tvoří, což je velmi hezké.

A jak se vám přímo teď líbí role té moderátorky? *Ta role se mi líbí moc, jen mám takový malý deficit, protože neznám kuchařské nářadí, náčiní, neznám všechny ta udělátka, která používají, takže bych to třeba více okomentovala. Tak to beru jako svůj deficit, že to neznám, protože odborníkem v kuchařině nejsem. Ale bohužel odborníci jsou zaneprázdněni jinými úkoly.*

Jaký je váš favorit? *No určitě favorit náš, prostě škola, na které to žije!*
Jaký máte všeobecně pocit z této soutěže, jestli se vám líbí nebo ne? *Mám velice příjemný pocit. Soutěžící jsou plní očekávání, jsou dobře naladěni, jsou perfektně připraveni, někteří museli improvizovat, protože jim onemocněl jeden z soutěžících párů, takže museli vzít nějakého náhradníka, ale věřím, že všichni odvedou perfektní výkon a že všem se bude dařit dobře.*

Porota (Michal Martínek – šéfkuchař z Řízkárny u Orla.)

Vy jste dostal možnost rozhodovat / být porotcem na soutěži. Kdo vás k tomu pozval nebo jste od někoho dostal nějaké informace? *Dostal jsem pozvánku od paní hlavní mistrové a od paní mistrové Berger, takže jsem na to kývl. Je to pro mě nová zkušenost, takhle pozorovat a hodnotit hlavně vás mladé.*

Líbí se vám koncept soutěže: více škol jedno téma a porota? *Určitě, líbí se mi to, je to dobře zorganizované. Každý tým, co jsem zatím viděl, tak se všichni snažili, dávali do toho všechno, a myslím si, že je to i fajn pro vás mladé, že vás to nějakým způsobem žene dopředu. Taková ta zdravá konkurence, prostě je to fajn.*

Je velká konkurence, co se týče soutěžních burgerů. Měl jste nějaké dilema, co se týče výběru nebo hodnocení? *No uvidíme, zatím jsem otevřený, mám tam nějaké favority určitě. Každý burger měl něco do sebe, nebylo by to tak, že by byl nějaký burger kompletně celý špatný, určitě ne. Uvidíme, ještě nám zbývají, myslím, že 3 skupiny.*

Jsou nějaké kombinace, které se vám líbí a naopak nelíbí? *Určitě, zatím v pořádku. Nebyla tam nějaká kombinace, která by mi vyloženě nechutnala nebo neseseděla. Doopravdy, zatím soutěžící zvolili velmi dobře.*

Hodnotíte spíš po vzhledové stránce nebo, co se týče chuti? *To je ono právě, v kuchařině jde vlastně o dvě věci, které jsou nejdůležitější. První to dostanete na talíř v restauraci a jíte doopravdy těma očima, a pak je důležitá chuť. Je fajn, když jídlo vypadá hezky, ale když chutná jako podrážka, tak je to o ničem. Takže obě věci jsou důležité. Více se zaměřuju na chuť, vzhled je takový, že když tam něco ujede tak přimhouřím oko, ale na čem nepřimhouřím oči nikdy, je chuť. Protože jídlo musí chutnat.*

Jakou máte zkušenost s ostatními porotci, nebo máte nějaké známé v porotě? *S paní mistrovou i s ostatními jsem se viděl poprvé.*

Co se týče poroty, tak jste zatím nějak jednotní nebo každý jede za „sebe“ ? *My si to zatím neříkáme. Paní mistrová je taky odborník, takže vidíme ty chyby společně, taktéž to i společně konzultujeme a každý vidí jiné chyby, protože nejde sledovat oba týmy zároveň, ale zatím jsme se v těch chybách i plusech shodli.*

Byl byste rád na dalších ročnících nebo všeobecně soutěžích? *Jo určitě, je to fajn zkušenost, hodně mě baví vás mladé sledovat, jak vaříte, protože jak se říká, jste generace, co nás nahradí.*

Jaké je vaše nejoblíbenější a nejméně oblíbené jídlo? *Nejoblíbenější jídlo, to je těžko říct. Měl bych správně říct řízek z Řízkárny u Orla, určitě patří mezi oblíbené, ale nejradši mám babiččiny halušky. A nejnechutnější jídlo - vařená růžičková kapusta.*

Soutěžící Bohumín (Daniel Just)

Z jaké jsi školy? *Střední škola Bohumín, příspěvková organizace.*

Jak jsi se o téhle soutěži jako třída a ty osobně dozvěděl? *Řekl mi o tom můj mistr Aleš Spolinka, že by tam chtěl jet na ty burgery, protože ví, že já burgery dělám rád, umím je. Tak mě tam právě přihlásil. Trénovali jsme jenom tři dny, ale myslím si, že to je velice dobré.*

Myslíš si, že i přes krátký trénink vyhraješ soutěž? *Vyhrát asi ne, ale nevadí. Já vím, že umím vařit, takže mi toto problém nedělá.*

Jak jste pojmenovali svůj burger? A kdo je tvůj parťák? *Venkovský burger. Samé klasiky jenom: cibule, bulky, křenová omáčka, maso a parťák je Josef Harák.*

Co si myslíš o konceptu soutěže jako Burger? *Je to zajímavá soutěž, jen mi ten čas přijde strašně dlouhý, myslím těch 55 minut. Dalo by se to udělat za míň. Loni jsem měl na jiné soutěži „mé první“ 45 minut na čtyři pokrmy sám. K tomu 2 tepelné úpravy a vykositit kuře.*

Zúčastnil bys ses rád i dalších ročníků? *Na 100 % ano!*

Soutěžící Bruntál (Jiří Vaculík a Michal Buder)

Z jaké jste školy? *Z Bruntálu, Střední odborná škola. Já jsem třeták, Michal, sice to měl být jiný žák za mě, ale onemocněl, tak jsem šel já a kolega druhák Jiří.*

Jaké máte pocity ze soutěže a konkurence (všeobecně pocit z jídla atd)? *Zajímavý, smíšený pocity. Řekl bych, že všichni jsou tady zruční a nevím, kdo s čím konkuruje a všichni mají zajímavé kombinace. Ale myslím si, že jsme tu tak nějak na stejno, ale nedokážu to říct přesně, protože je to naše 1. soutěž nás obou ohledné vaření. Nepočítáme číšničinu.*

Byl nějaký problém při vaření nebo s časem a jak hodnotíte vybavení případně stres? *Jediné, co mě trošku našťvalo, že se mi furt vypínal gril. Jsem zvyklý na plyn, tak jsem s tím trochu bojoval. Časový limit byl v pohodě i vybavení kromě toho grilu. I po vysvětlení od pořadatelů jsme v tom plavali. Nejsme na tyto typy zvyklí. Stres ani nebyl.*

Jaký je název vašeho burgeru? *Pradědův burger.*

Máme medovo-hořčičnou omáčku, hovězí maso, čedar, borůvkový glaze oflambovaný na Jacku Danielsovi nové koření a jalovec pro spojitost s lesem s cibulovým chutney zakončené rukolou. A doufáme v umístění.

Soutěžící domácího týmu (Nina, Tobiáš)

Jaké máte pocity z vašeho výkonu? *Já si myslím, že se nám to povedlo, všechno jsme stihli sice těsně do časového limitu, ale jinak pecka, bomba, raketa. Věříme si na 3. místo, mohli bychom to zvládnout.*

Cítili jste velký časový tlak? *Samozřejmě, stihli jsme to 35 sekund těsně před koncem. Méně času by na kvalitní burger nestačilo dle mě určitě.*

Jak hodnotíte, že je soutěž u nás na škole? *Já tuhle školu mám rád a je dobré, že něco takového konečně pořádáme i my, protože většinou někde musíme jet.*

Jaký názor máš na své kamarády a spolužáky, co reprezentovali naši školu? spolužák soutěživých: *Viděl jsem, jak zkouší a kolik energie do toho dali, tak jsem na ně pyšná. Tenhle burger má potenciál být zařazen i do školního menu. 3 dny na zkoušení si myslím, že bohatě stačilo.*

Hotelovka Opava (Mgr. Alexandr Burda, Mistr)

Z jaké jste školy? *Střední škola hotelnictví a služeb a VOŠ v Opavě.*

Jaký máte pocit ze soutěže? *Velmi dobrý, nápad se nám moc líbí. Ústřední postavou u nás je Marián Sládeček, který s tím nápadem přišel, a já ho jako učitel chtěl podpořit. Vyvinuli jsme burger inspirovaný Asií.*

V čem je váš „Asia Burger“ speciální? *Maso je kořeněné tandoori masala a koriandrem. K tomu dáváme marinovaný bůček, marinované vejce, majonézu s limetou a wasabi a salát z řas wakame.*

Věříte ve vítězství? *Myslím si, že nejsme favoriti, protože kolegové tady trénovali mnohem vícekrát, ale rádi bychom naším netradičním burgerem zaujali a snad se neztrapníme.*

Soutěžící Šilheřovice (Martin, Tereza)

Z jaké jste školy? Jsme ze Střední školy hotelnictví, gastronomie a služeb v Šilheřovicích.

Jaké máte pocity a dojmy ze soutěže a konkurence (všeobecně)? „Je to inspirující,“ řekl Martin. „A perfektní způsob, jak se mohou mladí kuchaři zviditelnit,“ doplnila ho Tereza.

Svůj názor nám řekla také i jejich paní učitelka Jana Pro odborné učitele to je skvělá příležitost vyměnit si nové zkušenosti a seznámit se s jinými kolegy z oboru gastronomie. Ve vzájemném přátelském povídání jsme došli k tomu, že abychom rozvíjeli nadále to, co nás baví, tak musíme udělat něco navíc.

TOP 3 (Umístění): *1. Hotelová škola, Frenštát pod Radhoštěm, p.o. 2. Střední průmyslová škola Třineckých železáren, Třinec 3. Střední škola hotelnictví a služeb a Vyšší odborná škola, Opava, p.o. a 5. My Střední škola prof. Zdeňka Matějčka, Ostrava-Poruba*

PS: *Děkujeme paní ředitelce za zákulisní a exklusivní fotky.*

1. cena

Občerstvení

Burger přímo pro porotu

Vlevo burger SŠ. H.O.A. Havířov a vpravo burger domácí

Vlevo domácí tým a vpravo SŠ. H.O.A. Havířov

Výherní dorty (1-3. místo)

Porota

Buongiorno!

aneb stáž v Itálii

Tereza Fišerová, SČ3

Dokážete si představit, že byste se mohli jen tak, zdarma, podívat do jiné země a během dvou týdnů získat krásné zážitky a nové zkušenosti? Dvanáct žáků naší školy z oborů sociální činnosti, předškolní a mimoškolní pedagogiky a hotelnictví měli možnost se zúčastnit dvoutýdenní stáže v Itálii v rámci programu Erasmus+.

Doprovázejícím vyučujícím nám byla paní Mgr. Michaela Skórová, která je pro každou srandu, takže jsme se rozhodně nenudili. Stáž probíhala v městečku Cavalese, odkud jsme většinou dojížděli na svou praxi. Já jsem se spolužačkami byla v zařízení jménem Maso Toffa, což je sociálně rehabilitační zařízení pro dospělé. S pracovníky i klienty jsme se naštěstí mohly komunikovat anglicky, a i když by nás angličtináři za naše špatné časování a skládání vět moc nepochválili, důležité bylo, že jsme se dokázaly domluvit. Měly jsme možnost zkusit si práci v chráněných dílnách, a dokonce jsme pro klienty připravily velikonoční vyrábění, tradiční českou kuchyni i prezentaci o České republice. Za naši snahu jsme jako dárek na rozloučenou dostaly výrobky, které klienti sami vyrobili v chráněných dílnách.

Kromě praxe pro nás byl zajištěn program. Hned první víkend jsme jeli na výlet do města Trenta, kde jsme navštívili interaktivní muzeum, zkusili místní sýry a nakoupili suvenýry, či hezké módní doplňky. Dalším menším výletem byla exkurze v bio elektrárně, která vznikla kvůli přírodní katastrofě, při které bylo zničeno asi 60 % lesů. Elektrárna se snaží ekologicky zrecyklovat spadlé stromy a využít energii na vytápění okolí. V našem nabitém programu jsme nezapomněli ani na výjezd lanovkou na sjezdovku, kde nám odměnou, kromě nádherného výhledu byla luxusní horká čokoláda a zákusky.

Dva týdny v cizině pro nás byly obohacující zkušeností jak v restauracích, tak v sociálních a pedagogických zařízeních. Všichni jsme si to tam náramně užili. Kromě cenných zkušeností jsme si odvezli vzpomínky na četné zážitky a nová přátelství. Pokud i vy dostanete tuto možnost, neváhejte a jedte!

Recitační smršť!

Naši žáci zastínili konkurenci!

Terezie Golová, SČ2

Dne 17. února se v sále Komorní scény Aréna v Ostravě konal 31. ročník tradiční interpretační a recitační soutěže. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – poezie a próza – pro žáky ve věku 11–19 let. Naši zástupci, kteří se do Arény nominovali vítězstvím ve školních kolech, prezentovali vybrané texty z paměti. Na pódiu divadla se vystřídalo celkem 32 soutěžících ze sedmi ostravských gymnázií a naší střední školy.

Naše studentky se v silné konkurenci rozhodně neztratily! V kategorii poezie získala krásné 2. místo Karolína Lavrovičová (SČ4) s přednesem vlastní básně Hodiny života. V kategorii prózy zazářila Eliška Kašparová (PMP1), která obsadila taktéž skvělé 2. místo s textem Cvok od Kateřiny Lužné. Autorka textu navíc seděla přímo v hledišti, což pro Elišku byl nezapomenutelný zážitek.

ALE TO NENÍ VŠE!

Úspěchy pokračovaly i 12. března v okresním kole festivalu poezie, tentokrát v prostorách Radniční restaurace v Ostravě. Klára Zajoncová (PMP2) zde učarovala porotu svým talentem a pojetím Balady o nenarozeném dítěti od Jiřího Wolкера. Svým výkonem si zajistila přímý postup do krajského kola festivalu poezie Wolkrův Prostějov.

Všem spolužačkám srdečně gratuluji a přeji mnoho dalších úspěchů!

Flairový kurz

Julie Kukelková, HT3

Ve dnech 23. – 24. 2. se na naší škole uskutečnil flairový kurz, probíhající ve školní restauraci. Pod vedením lektora Kuby Orla se 7 žáků druhého a třetího ročníku naučilo hned několik triků. A co je vlastně flairový kurz? Jednoduše řečeno házení s lahvemi, skleničkami, shakery nebo třeba s ledem. Zkrátka cokoli co zpestří práci za barem při míchání koktejlů. Můžete však narazit i na barmanské show, ve kterých jde zejména o náplň tohoto kurzu.

První den jsme se seznámili s prací s flairovými lahvemi. Začalo se s několika lehčími triky a v druhé polovině dne se přidal i shaker. Gumové a plastové lahve, které se na kurzu používají, jsou bezpečné jak pro žáky, tak i diváky. Nemusíte mít tedy strach, že něco rozbijete.

Druhý den už byl trochu náročnější. Přibyly triky s více lahvemi a i skleničkami. Žáci si připravili barmanské show jak ve dvojicích, tak jednotlivě. Na závěr kurzu jsme vše předvedli prvnímu publiku, které tvořili žáci prvního ročníku hotelnictví, někteří pedagogové a paní ředitelka.

Rozhovor s Mgr. Michalem Kulihou

Ondřej Nevima, SČ4

- pan učitel matematiky

1. Kde jste se narodil? *Narodil jsem se v porodnici v Novém Jičíně, ale vyrůstal jsem v Příboře. To je maloměsto, které je součástí Lašské brány Beskyd a podle mě je bezkonkurenčně nejhezčí v širokém okolí.*

2. Jakou máte nejhezčí vzpomínku z dětství? *Přemýšlím a těžko říct, kterou vzpomínku bych označil za nejhezčí. Řekněme, že mé dětství bylo relativně spokojené.*

3. Na jakou SŠ/gymnázium jste chodil? *Jsem absolventem Masarykova gymnázia v Příboře. Je to škola, která sídlí v krásné historické budově naproti rozlehlého kláštera a kostela, což jí dodává jedinečnou atmosféru.*

4. Jakou VŠ jste vystudoval a co vás k tomu dovedlo? *Po střední škole jsem nastoupil na stavební fakultu VŠB, ale brzy jsem zjistil, že mě to nenaplňuje, a po roce jsem studium přerušil. Další rok jsem strávil na brigádách a přemýšlel, co dál. Nakonec jsem se rozhodl vrátit k tomu, co mi jde nejlépe – k matematice. Přihlásil jsem se na Ostravskou univerzitu na obor aplikovaná matematika v ekonomii. A myslím, že to byl dobrý krok, díky kterému mám dnes před jménem zkratku Mgr.*

5. Jaký předmět jste měl ve škole rád. Který jste naopak neměl rád. Proč? *Tohle bylo vždy spíš o učitelích. Byli pedagogové, na jejichž hodiny jsem se netěšil, a naopak takoví, kteří by mohli učit cokoli a stejně by to bylo skvělé. Jo a nejméně jsem měl rád tělocvik, hlavně míčové hry – ty jsem vyloženě nesnášel!*

6. Jaký máte v životě cíl, čeho chcete dosáhnout? *Nad nějakým velkým životním cílem moc nepřemýšlím. Spíš se snažím užít si samotnou cestu. Možná bych řekl, že mým cílem je dožít se spokojeného stáří co nejdůstojněji a bezbolestně.*

7. Co se vám líbí na naší škole? *Škola mi byla sympatická už od prvních chvil, kdy jsem se doslechl o nabídce práce. I když to znamená, že každý den dojíždím skoro hodinu v MHD. Lákala mě velikost a pestrost oborů. Učím jen matematiku. Díky tomu, že mám maturitní ročníky, učňovské obory i několik éčkových tříd, můžu vyzkoušet různé styly výuky. Je to hodně pestré a já si to opravdu užívám.*

8. Je nějaká věc, co byste chtěl změnit na naší škole? *Na tuto otázku je zatím trochu brzy. Na škole jsem teprve od března loňského roku, takže jsem spíš ve fázi, kdy vstřebávám dojmy a poznávám prostředí.*

9. Jaký největší trapas jste zažil na naší škole? *No pár se jich najde. Tady bych se chtěl hlavně omluvit všem kolegům, se kterými jsem si potykal, a pak začal zase vykat. A taky kolegům i žákům, kterým jsem popletl, zkomolil nebo úplně zapomněl jméno. Omlouvám se.*

10. Jste tím spíše HORY nebo MOŘE? *Miluju hory, ale v posledních letech se nechávám přemluvit i k moři. Uvidíme, jak se to bude dále vyvíjet.*

11. Jaký je váš oblíbený citát? *Nikdy jsem neměl rád citáty ani koučovské moudra. Žiju tak, abych respektoval svobodu a práva ostatních, a zároveň si plnil své sny – ale nikdy ne na úkor druhých.*

12. Jaká je vaše oblíbená cestovní destinace? *Oblíbenou destinaci nemám, snažím se pořád objevovat nová místa. Většinou jezdím po Česku, Rakousku nebo Slovensku, ale sympatické mi je i Slovinsko nebo Chorvatsko.*

13. Co rád děláte ve volném čase? *Hodně čtu, koukám na filmy, hraju na PS5, zvelebuju svou zahradu a dům, anebo se toulám po okolí. Žijeme na kraji Beskyd, stále je co objevovat. A taky si nedokážu představit život bez hudby a podcastů.*

14. Jaké místo je nejlepší v Ostravě? *Každé místo, kam vyrazím s přáteli. Doporučuji třeba film a něco dobrého ve filmové kavárně Minikino v centru. A výhled z haldy Emy má taky něco do sebe.*

15. Co byste vzkázal žákům? *Jste na střední škole a jste mladí. Pokud se teď pro něco rozhodnete, vyjde to. No a pokud ne, určitě si časem najdete jinou, lepší cestu. Hlavně ať se vám daří a jste spokojení sami se sebou. No a taky zdravíčko.*

Recenze na divadelní představení Kytice

Matěj Ludwig, IT2

Ve čtvrtek 9. října a v pátek 20. února navštívili žáci prvních, druhých, třetích a čtvrtých ročníků maturitních oborů činoherní představení *Kytice* od Karla Jaromíra Erbena v podání herců Metropolitního divadla Praha. Inscenace trvala 90 minut a nabídla šest známých balad – **Kytici, Vodníka, Holuba, Zlatý kolovrat, Polednici a Svatební košili.**

Autorem díla je Karel Jaromír Erben. Dílo *Kytice* (*Kytice z pověstí národních*) pracuje s motivy viny a trestu, osudu, nadpřirozených sil, mateřství, smrti, lásky a spravedlnosti. Kompozičně je tvořeno třinácti básněmi. Z hlediska literárních žánrů se jedná o balady.

Kytice (úvodní balada)

Představení začíná symbolickým obrazem matky, která zemře, ale její děti ji poznají v květu mateřídoušky. Je to jemná, poetická scéna, která nastaví hlavní téma celé inscenace mateřství, smrt a návrat života.

Vodník

Dívka neposlechne matčino varování a jde k jezeru, kde ji svede Vodník. Stane se jeho ženou a narodí se jim dítě. Když se chce vrátit domů, vodník jí dovolí odejít, ale dítě si nechá. Tragédie vrcholí, když matka odmítne dítě vydat a vodník ho v zoufalství zabije. Na jevišti to bylo jedno z nejtemnějších a nejnapínavějších zpracování.

Holub

Příběh o věrnosti a lásce i po smrti. Dívka truchlí po milém a jeho duše k ní přilétá v podobě holuba. Balada je jemná, lyrická a v představení působila jako oddech mezi temnějšími příběhy.

Zlatý kolovrat

Pohádkový příběh o Doře, kterou zabije macecha se svou dcerou, aby získaly krále pro sebe. Kouzelný kolovrat ale vše odhalí a král se vrací k pravé nevěstě. Na scéně se střídala pohádkovost s temnotou, což působilo velmi efektně.

Polednice

Matka ve stresu a únavě křičí na své dítě, až nechtěně přivolá Polednici. Ta se objeví a dítě málem odnese. Matka ho v hrůze sevře tak pevně, že ho udusí. V představení byla tato balada nejpůsobivější a nejděsivější.

Svatební košile

Nejdelší a nejnápínavější balada. Dívka se modlí za návrat svého milého, ale přivolá jeho mrtvou podobu. Ten ji v noci odvádí na hřbitov, kde ji chce zabít. Zachrání ji až modlitba a víra. Na jevišti to byl skutečný vrchol – temný, dramatický a vizuálně silný.

Podání režiséra Michaela Taranta bylo velmi dynamické. I když se během představení střídá několik příběhů, přechody byly plynulé a divák se v ději neztrácel.

Myslím si, že temnou a ponurou atmosférou režie dokázala vystihnout Erbenovu baladickou poetiku, aniž by sklouzla k přehnané hororovosti. Oceňuj také dynamickou práci se světlem a hudbou, která vždy odpovídala ladění příběhu. Hudba byla minimalistická, ale účinná. Rychlé tempo představení nemělo hluchá místa. Každá balada měla vlastní rytmus, ale celek držel pohromadě. Co se týká prostoru, i bez velké scény dokázali herci vytvořit les, chalupu, vodní hladinu i hřbitov. Režie se nesnažila o moderní experimenty za každou cenu. Naopak – s respektem k předloze vytvořila inscenaci, která je srozumitelná i pro dnešního diváka.

Herecké obsazení bylo silné a vyrovnané. V představení hráli například Michal Dadura, Kristýna Ševčíková, Dana Bartůňková, Jan Pospíšil, Jindřich Hrdý, Sabina Valová a Valentina Mara.

Představení bylo podle mě srozumitelné, vizuálně působivé a herecky velmi kvalitní. Pro studenty to nebyla jen povinná četba „v praxi“, ale skutečný divadelní zážitek, který může pomoci i při přípravě k maturitě, protože vidět Erbena naživo je něco úplně jiného, než ho jen číst. Na závěr chci poděkovat organizátorům divadla.

Jak šel čas se SČ4

Ondřej Nevima, SČ4

Ahoj. Ano, jak moje koncovka naznačuje, tak mě čeká velký boj. Ten boj se jmenuje maturita. Ale než ještě začnu na maturitu útočit, tak se podíváme, co jsme jako třída SČ4 zažili za poslední čtyři roky.

1. ROČNÍK

Když člověk nastoupí na SŠ je to pro něho změna. Hned ze začátku jsme měli školní adaptační den. Poté na začátku října jsme měli papučový den. Později v říjnu jsme chodili po třídách a vybírali jsme peníze na Halloween, kde jsme je pak předali Klokánku v Dolním Benešově. No a v červnu výlet na Kozmické ptačí louky.

2. ROČNÍK

Zkraje druháku jsme se s paní učitelkou Maňasovou vydali na školní výlet do ZOO. V druhé polovině září jsme se účastnili mezinárodního Dne neslyšících v Porubském záměčku. Pak v říjnu proběhl papučový den. Na konci října, kdo chtěl se mohl účastnit výletu do Anglie, který jsme si řádně užili. Po návratu jsme zase připravovali Halloween, ale tentokrát ve velkém, kde se zúčastnily jak třídy, tak učitelé. Zažili jsme vánoční den a vánoční Olomouc. V lednu si pro nás paní učitelka Jurčová připravila skvělou exkurzi v Opavě v Imagináriu. Takový velký návrat do dětství. V dubnu jsme zažili oslavy 60. výročí založení naší školy. V květnu pro praktickou proběhla zase garden party, tentokrát ve stylu pirátském. Také jsme se zúčastnili exkurze v Hlučíně - secesní muzeum. V červnu jsme udělali náš poslední výlet, a to do Prahy na Pražský hrad.

3. ROČNÍK

Třeťák byl pro nás tím nejnáročnějším ročníkem. Přesto se ale ukázalo, že má také své kouzlo. V říjnu jsme byli v Háji ve Slezsku (rodákem zde byl významný spisovatel Vladislav Vančura), ale kvůli němu jsme tu nejeli, jeli jsme na vilu Vilekulu. Pak jsme opět tradičně nachystali Halloween.

V prosinci naše škola byla na Černé louce, zúčastnili jsme se exkurze v Dolním Benešově, PMP2 si připravila krásný vánoční den a týden. A naše třída zase pyžamový den. No a na závěr v červnu jsme jeli na sociálně-aktivizační kurz Setina.

4. ROČNÍK

Víte, co je strašákem každého středoškoláka? Ano, že mu to uteče jako voda. No a já jsem moc rád, že jsem až tak daleko došel. V říjnu jsme byli v divadle na Farmě zvířat a zúčastnili jsme se Halloweenu, tentokrát pod vedením třídy SČ3. Měli jsme i sportovní den s praktickou školou a pak jsme si užili vánoční den s paní Chovancovou. No a v lednu přišlo to pravé ořechové - náš maturitní ples. Největší zážitek. Pak nám paní učitelka Chovancová pomohla organizovat sportovní hry seniorů a nyní už nezbývá než zvládnout maturitu a dostat se na vysokou.

Školení první pomoci

Martin Brančík, IT3

Dne 10. března 2026 proběhlo v malé tělocvičně školení první pomoci pro třídu PMP4, které povedli lektoři z mládežnické skupiny Českého červeného kříže. Stejně školení čeká také studentky třídy SČ4.

Ačkoliv se může zdát, že první pomoc je téma, které všichni slyšíme až příliš často, většina lidí ji ve skutečnosti neumí správně poskytnout. Právě proto se obě třídy sešly, aby si osvojily dovednosti, které mohou jednou rozhodnout o lidském životě.

Školení začalo v osm hodin ráno tématem bezvědomí a resuscitace. Studentky se dozvěděly, jak postupovat při nálezů osoby, která nereaguje, jak správně vyhodnotit její stav a jak zahájit KPR. Lektoři vysvětlili základní principy stlačování hrudníku – hloubku 5 až 6 centimetrů a frekvenci 100 až 120 stlačení za minutu – a ukázali rozdíly mezi resuscitací dospělého a dítěte. Následně si studentky mohly vše prakticky vyzkoušet na figurínách.

Další část byla věnována krvácení, jednomu z nejkritičtějších poranění. Studentky se naučily, jak správně ošetřit krvácivé rány, jak používat tlakový obvaz a jak postupovat v situaci, kdy běžné metody nestačí. Lektoři jim předvedli správné použití škrtidla, vysvětlili zásady bezpečnosti a poté si mohly studentky techniku vyzkoušet mezi sebou i přímo na školitelích.

Následovalo téma dušení a ucpání dýchacích cest. Pomocí speciální vesty, která simuluje dýchací cesty, si studentky vyzkoušely Heimlichův manévr. Tato část byla pro mnohé velmi zajímavá, protože dušení je situace, která se může stát kdykoliv a komukoliv.

Poslední část školení se zaměřila na zlomeniny. Lektoři ukázali, jak správně fixovat poraněnou končetinu pomocí trojcípého šátku, jak postiženého uklidnit a jak postupovat do příjezdu záchranné služby. I zde si studentky mohly vše prakticky vyzkoušet.

Celé školení ukázalo, že první pomoc není jen nudná teorie, ale soubor dovedností, které mohou v rozhodující chvíli zachránit život. Studentky si odnesly nejen nové znalosti, ale i jistotu, že dokážou v krizové situaci jednat správně, rychle a sebevědomě.

Další část byla věnována krvácení, jednomu z nejkritičtějších poranění. Studentky se naučily, jak správně ošetřit krvácivé rány, jak používat tlakový obvaz a jak postupovat v situaci, kdy běžné metody nestačí. Lektori jim předvedli správné použití škrtidla, vysvětlili zásady bezpečnosti a poté si mohly studentky techniku vyzkoušet mezi sebou i přímo na školitelích.

Následovalo téma dušení a ucpání dýchacích cest. Pomocí speciální vesty, která simuluje dýchací cesty, si studentky vyzkoušely Heimlichův manévr. Tato část byla pro mnohé velmi zajímavá, protože dušení je situace, která se může stát kdykoliv a komukoliv.

Poslední část školení se zaměřila na zlomeniny. Lektori ukázali, jak správně fixovat poraněnou končetinu pomocí trojcípého šátku, jak postiženého uklidnit a jak postupovat do příjezdu záchranné služby. I zde si studentky mohly vše prakticky vyzkoušet.

Celé školení ukázalo, že první pomoc není jen nudná teorie, ale soubor dovedností, které mohou v rozhodující chvíli zachránit život. Studentky si odnesly nejen nové znalosti, ale i jistotu, že dokážou v krizové situaci jednat správně, rychle a sebevědomě.

Resuscitace + AED

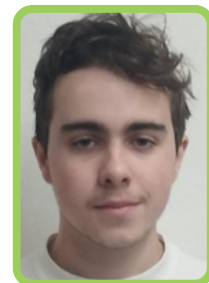

Resuscitace

JARO V BANI – J. HAŠEK (SEBRANE VERŠE, 1903)

Adam Persich, IT3 (text)

Ngo Thi Thu Hien Monika, P1 (ilustrace)

Když rubali uhli v bani,
pravěli o světě,
nad nima že šumi v poli,
zelena se pastvina, rola,
jarni luft že omlazuje
že je venku zas jaro

Že v tym jaře kvetu křaki,
na stromach listy puča,
popsať to něidě slovy,
všecko že ma oděv novy,
že je fajně, velmi hezki,
třysta metru nad nima

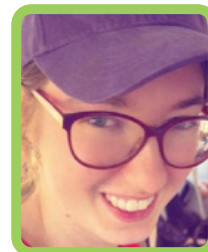
Že zas potok kvetě hajem,
v kerem pokvetu fijalki
ptaku spěv že se line kreajem
a uticha v dali s tajem,
že su eště ščasni ludě,
třysta metru nad nima

Naděje vyhasla

Klára Wasserbauerová

Říká se, že naděje umírá poslední,
ale co, když moje naděje už vyhasla?

Naděje, že budu šťastná.

Naděje, že budu s někým,

koho jsem milovala se vytratila.

Ani malinká špetka naděje už není!

Už nemám žádnou naději,

že se něco zlepší.

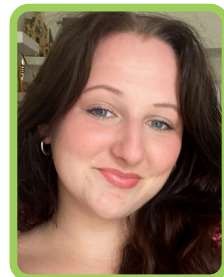
Nic není tak, jak jsem si přála.

Zkrátka moje naděje vyhasla.

Rýmovaná póza

Tereza Kuželová, SČ3

Každý dnes cítí, každý píše,
každá báseň jedno velké klišé.

Já prosím vás, už buďte tiše,
nic nevyrovná se vaší pýše.

Každý chtěl by být básník,
ale cvik je pro ně mýtus,
talent stísněná klec,
úplně zbytečná věc.

Stačí slzy dvě, tři a pocit,
jak ses mezi básníky ocit.
Stačí smutek a pláč, však
všichni už víme, co jsi zač.

Jsi pouze sněhová vločka,
bytost co upřímnost nesnese,
milionář být to profese.
Jsi pýcha, co vysoko nese se.

Po lávce smutku a lítosti,
definice zbytečnosti.

Poezii vedeš ke zkáze,
jsi lacinost tvářící se draze.

Nečtou, neučí se, neví,
ale mluví, a to hlasitě.

Vyslovují se sebevědomě,
o čem mluví, neví určitě.

Ne každý, kdo mluví, má hlas,
poezie potřebuje trénink a čas.
Každý verš nemusí být rána,
lenost přestrojená za drama.

Jeden okamžik

Tereza Fišerová, SČ3

V sociálních službách se člověk rychle naučí jednu věc: za každým člověkem je příběh. Příběh, který na první pohled často není vidět. Když přijdete do sociálního zařízení, vidíte různé lidi. Ale až časem zjistíte, že jejich životní příběh nemusí být tak šťastný.

Při dobrovolnictví jsem měla možnost jet s klienty na víkendový pobyt. Byly to báječné chvíle – společné jídlo, smích, hry, běžné rozhovory. K večeru za mnou přišel jeden z klientů. Jako vždy jsem si s ním začala povídat. Nikdy bych nečekala, že mi rozhovor s ním změní celý můj pohled na mou práci.

Vyprávěl mi, že se narodil jako zdravý kluk. Chodil do školy, měl své zájmy, užíval si života a stejně jako jeho spolužáci se připravoval na maturitu. Měl před sebou budoucnost, kterou si plánoval – stejně jako si ji teď plánujeme my.

Jenže právě v té době se stal obětí šikany. Jednoho dne ho spolužáci shodili ze schodů. Pád mu způsobil vážné poranění hlavy a jeho život se během několika vteřin změnil. To, co mělo být poslední období před maturitou a začátek dospělého života, se proměnilo v dlouhou cestu plnou léčby a následků, které už nikdy nezmizí. Dnes žije s mentálním handicapem a dalšími zdravotními obtížemi. Přesto je to jeden z nejochotnějších a nejlaskavějších lidí, které jsem kdy potkala. Je velmi citlivý, vnímavý a empatický k lidem kolem sebe, často překvapuje svým nadšením do života, i když to pro něj není jednoduché.

Moc dobře si uvědomuje, že byl zdravý. Ví, jaký byl jeho život předtím a jaký je teď. Když jsem ho poslouchala, měla jsem husí kůži a zároveň mi bylo zle. Zle z představy, že jeho život ovlivnila událost, za kterou ani nemůže. Ten rozhovor mi připomněl, jak křehký život vlastně je. Jak někdy stačí jeden okamžik, jediný čin, aby se všechno změnilo. Často bereme věci kolem sebe jako samozřejmost. Školu, zdraví, přátele, budoucnost. Jenže někdy si člověk až příliš pozdě uvědomí, jak velkou hodnotu tyto věci mají.

Závěrem bych chtěla říct, že neovlivníme náhodu a ani to, co nám život někdy postaví do cesty. Ale můžeme ovlivnit to, jak se chováme k ostatním lidem. Můžeme si vybrat respekt místo posměchu, pochopení místo odsuzování a laskavost místo „legrace“, která může ublížit víc, než si myslíme. Ať už chceme, nebo ne, vždy svým jednáním někoho ovlivňujeme – pozitivně i negativně. Zkusme se rozhodnout pro to dobré a ostatním pomáhat místo toho, abychom jim ubližovali.

JARO Z POHLEDU ALERGIKA

Tereza Kuželová, SČ3

Jaro. Pro většinu lidí období lásky, sluníčka a rozkvetlých stromů. Pro alergiky, aneb lidi prokleté samotným ďáblem? Pylová apokalypsa.

Zatímco ostatní nadšeně sdílí fotky rozkvetlých alejí a citují básníky, já od prvního jarního dne přemýšlím, jestli zvládnou 4 měsíce nedýchat.

Lidé milují, když rozkvete třeba sakura. Já ji obdivuji z bezpečné vzdálenosti asi tak tří kilometrů, ideálně přes zavřené okno, filtr, záclonu, a ještě s rouškou. Pro někoho romantika, pro mě biologická válka, kterou jsem už stejně prohrála.

První teplý den? Ostatní vytáhnou kola, já vytahuju celou lékárnu. V kabelce nenosím rtěnku, ale zásobu prášků, kapesníků a očních kapek. Když někdo řekne „pojď si přivonět k těm květům“, přemýšlím, jestli to myslí jako pozvání, nebo pokus o vraždu.

A to svědění očí! Vypadám, jako bych 3 dny nespala. Nos? Ten si žije vlastním životem, a barvu si také zvolil sám.

Největší ironie je, že jaro je symbol nového začátku. U mě začíná období, kdy: spím se zavřeným oknem i při dvaceti stupních, kontroluji vítr podle směru pylu, a poznám druh stromu podle toho, jak moc mě z něj pálí oči.

Zatímco ostatní si užívají pikniky, já si užívám doma. U čističky vzduchu. S kávou a výrazem člověka, který přežil další pylovou vlnu.

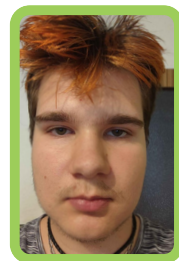
Nikdy nesudte lidi podle toho, že nemají rádi jaro. Nejsou mrzutí, jen vedou válku s veškerou nespravedlností světa.

Experimentální léčba rakoviny

slinivky

Adam Pechník, IT3

Rakovina slinivky. Jedna z nejagresivnějších rakovin, která má pouze 13 % přeživších na 5 let. Nicméně to neznamená, že to takhle bude napořád. Vědcům, kteří píšou do deníku PNAS (Proceedings of the National Academy of Sciences) (Mariano Barbacidovi a jeho týmu) se podařilo najít léčbu, která tuto rakovinu dokáže eliminovat během krátké doby, a teoreticky až úplně. Před tím, než ale uslyšíte jak tato léčba (velice zjednodušeně) funguje, musíme si říct, jak funguje rakovina slinivky a proč je tak agresivní.

Rakovina slinivky má svoje formy. Ale většina dělá takzvané léze (abnormální kusy tkáně), které zablokují malou cestu, kterou proudí hormony. Slinivka se tímto začne pomalu rozkládat, a vzhledem k tomu, že u té "cesty" je velká žíla tak má tumor velkou šanci na metastázi (rozšíření do těla). Léčba této rakoviny je velice neefektivní, tumory si velice rychle vybudují odolnost proti lékům. Odolnost je vysoká převážně kvůli enzymům, které se ve slinivce vyskytují (blokují látky). Nejhorší je, že tato rakovina má velice málo symptomů, proto je důležité nechat se v čas jít vyšetřit například když ztratíte chuť k jídlu a začnete ztrácet váhu.

Ale teď v léčbě. Léčba spočívá v tom, že jsou 3 typy hormonů, které blokují růst těchto buněk na tolik, že se v podstatě „vypaří“. Jeden hormon blokuje růstový signál přímo tam, kde vstupuje do buňky. Druhá část blokuje hormony v buňce, které se dokázaly dostat přes 1. část. Pokud růstový hormon projde přes druhý hormon, vyšle poslední signál, který dělá to, že buňka roste. Nicméně proti tomuhle signálu bojuje poslední třetí hormon. Je to speciálně upravený hormon, a je udělán tak, aby právě ničil ten signál co nejefektivněji. Tímto tumory nemůžou růst a časem „umřou“.

Tento typ léčby byl proveden u 3 různých „scénářů“ - geneticky upravených myších, lidských xenoimplantátech (vzorcích od jináčího druhu – v tomto případě lidského), a na samotné rakovině slinivky.

Výsledky této léčby jsou velice slibné. Dané scénáře neukazovaly žádné metastáze a postup rakoviny na víc než 220 dní. A ještě se musí dodat, že tumory nevydávaly žádné známky toho, že by si budovaly odolnost proti léčbě.

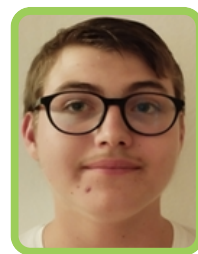
Tímto typem léčby by se rakovina slinivky mohla plně léčit už za 10 let. To by byla veliká kapitola v moderní medicíně. Léčba je zatím sice experimentální ale to, že funguje na lidských „vzorcích“ je vilce slibné, a já věřím, že rakovina slinivky bude jednoho dne jenom něco jako rýma.

Hollow Knight: Silksong

– Vzestup do Citadely

Jakub Matějka a Tomas Burkert, IT3

Vítejte hráči a hráčky u recenze na hru Hollow Knight: Silksong Toto pokračování nás tentokrát neposílá do hlubin, ale nutí nás stoupat vzhůru.

Příběh Silksongu se točí kolem Hornet, princezny a ochránkyně Hallownestu, která je v úvodu hry zajata neznámými únosci. Ti ji odvezou do cizího, rozlehlého království jménem Pharloom, kterému vládne „hedvábí a píseň“ (Silk and Song). V jádru je to příběh o osvobození a odhalování vlastní identity v neznámém, nebezpečném světě, který je stejně krásný jako smrtící.

Hlavní děj:

Vzestup k Citadele: cílem je dosáhnout vrcholu světa.

Ztráta a obnova: Hornet začíná oslabená a postupně získává sílu.

Duchovní cesta: svět plný poutníků, fanatiků a tajemství.

Gameplay a boj: Silksong přináší rychlejší a agresivnější souboje díky Crestům, které mění styl boje. Léčení pomocí hedvábí je rychlejší než v prvním díle. Novinkou jsou nástroje (útočné, strategické, podpůrné), útočné mají omezené použití, ale pomocí stříbrných shardů nasbíraných z nestvůr je lze vyrobit (doplnit) na lavičce. Pokud nemáte žádné shardy, útočné nástroje se po použití spotřebují a nejdou použít.

Svět a prostředí: Hra je rozdělena do tří aktů (Pharloom, Citadela, Propast), které mění svět i postavy. Nechybí dynamické prvky jako vítr či mráz. Cestování usnadňuje Bell Beast.

Nepřátelé a bossové: Každá oblast má unikátní nepřátele. Bossové jsou nároční a často propojeni s příběhem. Souboje vyžadují přesné reflexy.

Questy a rozhodnutí: Nový quest systém nabízí lov, sběr i příběhové úkoly. Rozhodnutí ovlivňují další průběh hry i osudy postav.

Technický stav: Hra má čistou grafiku bez agresivních efektů dobré pro epileptiky. Je přístupná už od 7 let, ale kvůli obtížnosti vhodnější spíše od 14 let. Délka je cca 35 hodin.

Závěr: Silksong je mistrovské dílo s hodnocením 9.5/10. I když trailer vyšel před sedmi lety tak se čekání vyplatilo. Hra je plynulejší, přehlednější a systémově bohatší než první díl, přičemž si zachovává tu správnou míru „bolesti“ a výzvy.

Strípky a zajímavosti o císařovně Sisi

Vanda Czerniková, IT1

Její tchýně Sofie jí říkala Elisa.

Alžběta nosívala málo šperků, snubní prsten nosila na zlatém řetízku na krku. K zásnubám dostali od arcivévodkyně Žofie jako dárek Císařská vilu v Bad Ischlu.

Svým zájmem o literaturu a jazyky převyšovala císařovna dámy z vysokých aristokratických kruhů své doby.

Od desátého roku psávala básničky a vedla si romantický deník.

Podnikala velmi dlouhé a náročné túry za jakéhokoliv počasí.

Alžběta se styděla za své zuby, proto se moc neusmívala, nebo si zakrývala úsměv vějířem.

Nikdy nepila kávu a černý čaj.

V dětství se spíše než dvorní etiketě a francouzštině naučila perfektně jezdit na koni nebo plavat.

Měla čtyři děti, ale za svého „jedináčka“ považovala Sisi nejmladší dceru Marii Valerii.

Obvykle nosívala splétanou vlasovou korunu, kterou označovala jako „účes pro snímek na zatykač.“

Císařovna milovala cikánskou muziku a dokonce jim dovolila v Uhrách žít.

Císařovna se zhruba od 45 let nenechala fotografovat.

Byla vynikající plavkyně, což v její době nebylo zcela běžné.

Byla vyšší než její manžel, ale na obrazech to je opačně.

Do politiky zasáhla významně jen jednou, zato velmi úspěšně.

Od 60. let 19. století se císařovna intenzivně zabývala studiem maďarštiny a přála si mít nablízku dámu na maďarské předčítání.

V každém zámku, který obývala, musela být zřízena tělocvična se základním gymnastickým vybavením.

Císařovna postupem let stále více podléhala depresím, myslela na smrt.

Cestopis - Litomyšl

Ondřej Nevima, SČ4

Litomyšl je krásné historické moderní město, které se nachází ve východních Čechách. Město se od Ostravy nachází cca 2 hodiny autem.

Obecné zajímavosti

Litomyšl se nachází v Pardubickém kraji. Město se rozkládá na řece Loučné. Litomyšl je taky zajímavá tím, že se zde narodil jeden z nejvýznamnějších hudebních skladatelů → Bedřich Smetana, který složil symfonickou báseň Vltava (Moldau), také operu Libuši, která poprvé zazněla v Národním divadle. Setkáváme se zde také s označením „Smetanova Litomyšl”.

Stručná historie

První písemná zmínka se datuje o Litomyšli se datuje na konci 10. století. Roku 1344 nechal Karel IV. založit litomyšlské biskupství. Roku 1503 zde založili pátou nejstarší tiskárnu v českých zemích. Litomyšl postihl požár v roce 1560. V 60. letech 17. století zde byl přestavěn zámek, kde mu přibyla zámecká věž. Nejvýznamnější den v Litomyšli se stal 2. březen 1824, kdy se narodil Bedřich Smetana. Během 19. století pobývala v Litomyšli řada osobností, včetně Aloise Jiráska či Boženy Němcové. Rok 1929 byl také významný pro Litomyšl, protože jí navštívil československý prezident T. G. Masaryk. Poslední významný rok se stal rok 1994, kde pozval prezident Václav Havel sedm prezidentů střední Evropy do zámku Litomyšl. Zámek pak byl zapsán na seznam kulturního dědictví UNESCO.

Památky

Rodný byt Bedřicha Smetany → zajímavosti o Smetanově životě, zákaz fotografování, pravděpodobně kvůli pravým artefaktům

Zámek Litomyšl → zajímavosti o zámku, jak se zde žilo a co zde bylo od 16. st., divadlo + zámecká věž

Regionální muzeum Litomyšl → zajímavosti o historii Litomyšle, Litomyšl za 2. sv. války atd.

Závěrem Litomyšl doporučuji nejenom památkami, ale také krásnou procházkou po městě.

Matěj

Šéfredaktorka

Tereza Fišerová, SČ3

Redaktoři

Sabina Tomašítková

Bára Náhlíková

Michaela Tomášová

Mgr. Marcela Tylečková

Jakub Matějek, IT3

Adam Pechník, IT3

Terezie Golová, SČ2

Julie Kukulková, HT3

Ondřej Nevima, SČ4

Matěj Ludwig, IT2

Martin Brančík, IT3

Adam Persich, IT3

Ngo Thi Thu Hien Monika, P1 (ilustrace)

Klára Wasserbauerová

Tereza Kuželová, SČ3

Tereza Fišerová, SČ3

Tomas Burkert, IT3

Vanda Czerníková, IT1

Odborný dohled

Mgr. Rostislav Gromnica, Ph.D.

Grafici

Jakub Matějek, IT3

Martin Brančík, IT3

Cover

Lucie Borovičková, HT2